

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ **A.**, so sídlom v S., 2/ **L.**, bývajúceho v S., 3/ **H.**, bývajúcej v S., 4/ **J.**, bývajúceho v P., 5/ **T.**, bývajúcej v P., proti odporcovi **B., s.r.o.**, so sídlom v N., zastúpenému JUDr. M., advokátom so sídlom v N., **o určenie neplatnosti zmlúv a iné**, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12 C 135/2008, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 18. novembra 2008 sp. zn. 9 Co 223/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľom 1/ až 5/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra uznesením z 18. augusta 2008 č.k. 12 C 135/2008-59 zamietol návrh navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd zaviazal odporcu 1. zdržať sa takej prezentácie obstarania pobytu, pri ktorej vyhlási, že ponúkaný pobyt je k dispozícii iba obmedzený čas s cieľom vyvolať okamžité rozhodnutie a znemožniť spotrebiteľovi, aby mal dostatočnú príležitosť alebo čas na kvalifikované rozhodnutie, 2. zdržať sa pri ponúkaní pobytu takej ponuky, podľa ktorej vytvára falošný dojem na strane spotrebiteľov, že môžu vyhrať pobyt, ak súčasne uhradia hotovosť, 3. zdržať sa pri ponúkaní pobytu takej ponuky, podľa ktorej poskytuje vecne nesprávne informácie o podmienkach na trhu alebo o možnosti nájsť výrobok s úmyslom donútiť spotrebiteľa, aby získal pobyt za menej výhodných podmienok, ako sú normálne podmienky na trhu, 4. navrhovateľovi 1/ umožniť uverejniť výrok predbežného opatrenia v denníku s celoštátnou pôsobnosťou podľa vlastného výberu, 5. odporcu zaviazať k zaplateniu preddavku vo výške 20 000 Sk. Zamietnutie návrhu odôvodnil nesplnením podmienok pre vydanie predbežného

opatrenia v zmysle § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p., keďže navrhovatelia neuviedli žiaden dôvod ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia a nebola zistená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Navrhovatelia sa návrhom na vydanie predbežného opatrenia domáhali toho, čoho sa domáhajú návrhom na začatie konania.

Na odvolanie navrhovateľov 1/, 4/ a 5/ Krajský súd v Nitre uznesením z 18. novembra 2008 sp. zn. 9 Co 223/2008 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a nariadil predbežné opatrenia v znení: „Odporca je povinný zdržať sa takej prezentácie obstarávania pobytu, pri ktorej vyhlási, že ponúkaný pobyt je k dispozícii iba obmedzený čas, s cieľom vyvolať okamžité rozhodnutie a znemožniť spotrebiteľovi, aby mal dostatočnú príležitosť alebo čas na kvalifikované rozhodnutie.“; vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolanie navrhovateľov 4/ a 5/ odmietol. V odôvodnení uviedol, že návrh navrhovateľa 1/ na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa takej prezentácie obstarávania pobytu, pri ktorej vyhlási, že ponúkaný pobyt je k dispozícii iba obmedzený čas, s cieľom vyvolať okamžité rozhodnutie a znemožniť spotrebiteľovi, aby mal dostatočnú príležitosť alebo čas na kvalifikované rozhodnutie, je podaný dôvodne, pretože v tejto časti navrhovateľ 1/ dostatočne osvedčil potrebnosť dočasnej úpravy, nakoľko pri prezentáciách organizovaných odporcom môžu byť ohrozené práva spotrebiteľov, ktorí v prípade, ak takýto psychický nátlak je na nich vyvinutý, môžu uzatvoriť takú zmluvu, ktorú by za normálnych okolností neuzavreli. Vo zvyšku považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne, keďže navrhovateľ 1/ ničím nepreukázal naliehavosť potreby vydania predbežného opatrenia. Odvolanie navrhovateľov 4/ a 5/ odmietol z dôvodu, že bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie prvostupňového súdu a nariadené predbežné opatrenie, napadol odporca dovolaním. Namietal, že predbežné opatrenie v znení ako bolo nariadené, je zmätočné a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom a z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Trval na tom, že nikto na spotrebiteľov nerobí žiaden nátlak. Preto navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v časti nariadenia predbežného opatrenia zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovatelia sa k dovolaniu odporcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o predbežnom opatrení.

V prípade dovolaním napadnutého výroku uznesenia odvolacieho súdu nejde o uznesenie, ktoré by vykazovalo znaky uznesenia uvedeného v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Navyše, ide o uznesenie o predbežnom opatrení, teda také uznesenie, prípustnosť ktorého je priamo vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Z týchto dôvodov prípustnosť dovolania odporcu nemožno vyvodit' z § 239 O.s.p.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež na povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či v konaní nedošlo k procesnej vade konania spôsobujúcej zmätočnosť, skúmal dovolací súd, či konanie na súdoch nižších stupňov nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu

odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd existenciu niektorej z vyššie uvedených vád však v konaní nezistil a ani sám odporca ich existenciu netvrdil.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporkyne nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Odporca v dovolaní namieta, že napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Pokiaľ ide o námietku odporcu, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na neúplnom zistení rozhodujúcich skutkových okolností, môže mať toto (účastníkmi tvrdené) pochybenie súdu za následok to, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nie však odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Ak odvolací súd prípadne aj rozhodol na základe

skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nedopustil sa procesnej vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporcu nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odporcu ako neprípustné odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd úspešným účastníkom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková